

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **V. J.**, bytem L.-H., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5**, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě ze dne 7.3.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2011 č.j. *o invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2011 č.j. a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.8.2010 č.j. se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 7.320,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 11.3.2011, doplněnou k výzvě jmenovaného soudu s následně připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce *domáhá přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ Praha, *ze dne 3.1.2011*, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ze dne 13.8.2010 č.j. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), ve znění účinném do 31.12.2009 a s přihlédnutím k článku 40 Nařízení Rady (EHS) 1408/71, počínaje od 1.5.2010 i s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karviná ze dne 1.4.2010 nebyl žalobce plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona a nebyl ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona ve znění účinném do 31.12.2009; rovněž se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 284/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009 umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 4 citované vyhlášky značně ztěžující obecné životní podmínky; není ani invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť

dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 20%.

*V napadeném rozhodnutí ze dne 3.1.2011 žalovaná uvedla v rozsáhlém odůvodnění mimo jiné, že novým posudkem o invaliditě ze dne 13.12.2010 vypracovaným ČSSZ bylo zjištěno, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce do 31.12.2009 odpovídal postižení uvedenému v kapitole VI., odd. B, položce 10, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009 (dále jen **vyhláška**), pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl hodnocen na dolní hranici rozmezí 30-60%, tj. 30%, takže žalobce nebyl plně ani částečně invalidní. Ke dni 1.1.2010 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. (postižení nervové soustavy), položce 9 (postižení periferních nervů, polyradikuloneuritidy, neuropatie), písmeno b) (středně těžké funkční postižení, závažná porucha motorických funkcí, podstatné omezení pohyblivosti jedné končetiny nebo její části nebo lehké postižení funkce dvou končetin, některé denní aktivity omezeny), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20-40%, a lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na dolní hranici, tj. 20%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, tudíž žalobce nebyl invalidní. Z těchto důvodů bylo rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobce a rovněž bylo připomenuto, že posouzení zdravotního stavu se pro účely stanovení stupně invalidity provádí výhradně podle českých právních předpisů.*

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím a zpochybnil kompetenci a objektivitu obou posudkových lékařů (MUDr. R. a MUDr. Š.), kteří se striktně drželi šablon a nikterak objektivně nepřihlédli k faktům, které z jeho obtíží více než jasně vyplývají, ačkoliv mu byl přiznán v roce 2008 německým důchodovým zabezpečením plný invalidní důchod. S ohledem na popsany zdravotní stav má za to, že splňuje podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu. Závěrem žalobce požadoval po zrušení napadeného rozhodnutí vrátit věc žalované k dalšímu řízení a přiznat mu náhradu nákladů řízení.

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 30.8.2011 po doručení žaloby kromě citace rozhodných zákonných ustanovení mimo jiné uvedla, že žalobce uplatnil žádost o invalidní důchod dne 2.9.2009 prostřednictvím německého nositele pojištění, avšak invalidita se posuzuje výhradně podle českých právních předpisů, proto není rozhodující, že byl žalobci německým nositelem pojištění přiznán invalidní důchod. K důkazu žalovaná navrhla posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**); za současného skutkového zjištění žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.*

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že jeho obsah odpovídá skutečnostem uvedeným žalovanou ve vyjádření (stejnopis byl doručen žalobci); dle založené dodejky bylo napadené rozhodnutí ze dne 3.1.2011 žalobci doručeno dne 15.1.2011.

Následně Krajský soud v Ostravě usnesením č.j. 19Ad 31/2011-19 ze dne 5.9.2011 postoupil věc zdejšímu soudu jako věcně příslušnému, jemuž byla doručena dne 20.10.2011.

Žalobce podáním ze dne 29.11.2011 sdělil, že trvá stále na podané žalobě a obsáhle vyjádřil důvody pro setrvání na názoru, že splňuje podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu a požadoval nové posouzení zdravotního stavu; připojil i kopii lékařské zprávy z 14.11.2011 z Neurologie Plzeň a pokladního dokladu o zaplacení částky 500,-Kč dne 14.11.2011 za neurol. vyš. pro posudk. komisi.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karviná* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 1.4.2010* soud zjistil, že žalobce nebyl uznán plně ani částečně invalidní *do 31.12.2009*, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost celkem o 30%, neboť jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole VI., oddílu B, položce 10, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky, tj. 30%, a tato míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 této vyhlášky nebyla změněna; *od 1.1.2010* bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která nebyla změněna ve smyslu § 3 a 4 uvedené vyhlášky č. 359/2009 Sb. Dále ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě ČSSZ–Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, Karviná (dále jen ČSSZ-LPS) ze dne 13.12.2010* vyplývá, že žalobce nebyl plně ani částečně invalidní *do 31.12.2009*, kdy jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole VI., oddílu B, položce 10, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky, tj. 30%; *ke dni 1.1.2010* bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a ta nebyla změněna ve smyslu § 3 a 4 uvedené vyhlášky č. 359/2009 Sb., proto nebyl žalobce invalidní.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 7.2.2012, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byl žalobce invalidní* podle § 39 odst. 1 zákona, jednalo se o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, protože šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však 49%. *Do 31.12.2009 byl žalobce částečně invalidní* podle § 44 odst. 1 zákona; nebyl plně invalidní podle § 39 zákona, protože šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nedosahoval však 66%, odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Po zhodnocení diagnóz a lékařských nálezů uvedených v posudku PK MPSV konstatovala, že *rozhodující příčinou* dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je symetrická distální sensitivní polyneuropatie dolních končetin smíšené etiologie se středně těžkým omezením funkce dolních končetin, jak zjistil neurolog vyšetřením žalobce v komisi na rozdíl od doložených neurologických nálezů, což se projevuje při delší chůzi a při obtížném zvedání se ze dřepu; polyneuropatie dolních končetin způsobuje paretický typ

chůze. *Do 31.12.2009* se komise shodla v hodnocení rozhodujícího onemocnění žalobce lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ dle kapitoly VI., oddílu B, položky 10, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky, avšak v rozmezí 30-60% stanovila pokles soustavné výdělečné schopnosti ve středu procentuálního rozpětí, tj. 40%, se zohledněním tíže funkčního omezení dolních končetin a dopadu na soustavnou výdělečnou schopnost. Zdravotní stav nelze hodnotit dle kapitoly VI., oddílu B, položky 10, písm. c) uvedené přílohy č. 2 vyhlášky, neboť nejde o těžké funkční postižení s těžkou poruchou motorických funkcí, s těžkým neurologickým deficitem a podstatným omezením hybnosti. Stanovený pokles soustavné výdělečné schopnosti již zohledňuje i ostatní zjištěná onemocnění (diabetes mellitus II. typu a hypertenze) jsou rovněž kompenzovány a bez významného dopadu na pokles výdělečné schopnosti. ***Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem 12.2.2009, kdy byla prokazatelně objektivizována tíže polyneuropatie dolních končetin při vyš. evokovaných potenciálů a EMG.*** Stanovená hranice procentního poklesu výdělečné schopnosti již rovněž zohledňuje kvalifikaci žalobce s možností předpokládaného pracovního zařazení s omezením pro těžkou fyzickou práci s nároky na zátěž dolních končetin, výkon práce převážně vsedě, bez větších nároků na stabilitu stoje a chůze. *Od 1.1.2010* komise hodnotila zdravotní stav shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ dle kapitoly VI. položky 9b) přílohy vyhlášky, ale v rozmezí 20-40% pokles pracovní schopnosti na rozdíl od jejich hodnocení stanovila horní hranici procentního rozpětí, tj. 40% a zohlednila tak tíži funkčního omezení dolních končetin a dopadu na pracovní schopnost. Zdravotní stav dle komise nelze hodnotit podle kapitoly VI., položky 9c) téhož předpisu, neboť se nejedná o těžké funkční postižení, nebyla zjištěna porucha motorických funkcí na dolních končetinách ani jiný těžký neurologický deficit s podstatným omezením hybnosti. Horní hranice již dále nebyla zvýšena dle § 3 téže vyhlášky, neboť další onemocnění diabetes mellitus II. typu a hypertenze jsou uspokojivě kompenzovány a jsou bez dopadu na pokles pracovní schopnosti. Stanovením horní hranice již zohledněna i dosažená kvalifikace žalobce, který je schopen s využitím zbylého pracovního potenciálu vykonávat práce s omezením pro těžkou fyzickou práci s nároky na zátěž dolních končetin, práce převážně v sedě, bez větších nároků na stabilitu stoje a chůze. Je schopen např. lehčí dělnické práce s využitím dosaženého vzdělání, skladové evidence apod. i rekvalifikace dle nabídky ÚP (úřad práce). Závěrem komise uvedla, že v odvolání žalobce srovnává své onemocnění s epilepsií refrakterní na léčbu, neboť má bolestivé záchvaty a léčba je prováděna podobnými léky, ale toto srovnání však nelze akceptovat, neboť onemocnění, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu – polyneuropatie, je uvedeno přímo v příloze vyhlášky; srovnání není důvodné ani z hlediska charakteru zdravotního postižení a jeho dopadu na pracovní schopnost. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

Podle § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění platném *do 31.12.2009 (dále jen zákon)* má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Dle § 44 odst. 1 věta první zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle § 39 odst. 1 *uvedeného zákona* je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Dle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný *samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 *s.ř.s.* je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 3.1.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první *s.ř.s.*).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů uvedených v žalobě.

Do 31.12.2009 byla částečná invalidita upravena ve shora citovaných § 43 a § 44 zákona. Za soustavnou výdělečnou činnost byla považována dle § 5 věty první vyhlášky shora uvedené činnost vykonávaná tak, že výdělek z ní je stálým zdrojem příjmu, a to i když tato činnost nezakládá účast na důchodovém pojištění. Poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti se podle § 6 odst. 1 téže vyhlášky rozumí schopnost pojištěnce dosáhnout vlastní prací výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem. Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhu zdravotních postižení jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky v kapitole I. – XV. Pojištěnec je dále částečně invalidní také tehdy, ztěžuje-li mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně obecné životní podmínky ve smyslu ustanovení § 44 odst. 2 zákona, jejichž okruh stanoví příloha č. 4 vyhlášky zahrnující pod tento pojem závažná zdravotní postižení ortopedická, chirurgická, nervová, smyslová a jim obdobná.

Pro úplnost soud dodává, že do 31.12.2009 dle § 6 odst. 4 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti, dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti uvedený ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce. V této věci nebyly shledány podmínky pro toto zvýšení, jak uvedeno shora. *Od 1.1.2010 je upraveno zvýšení a snížení míry poklesu pracovní schopnosti v § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb.*

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.2.2012 má soud za prokázané, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované žalobce byl invalidní, když do 31.12.2009 nebyl plně invalidní, ale byl částečně invalidní a od 1.1.2010 se jedná o invaliditu prvního stupně**, proto je **žaloba podaná důvodně**, a soud tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.8.2010 zrušil bez jednání rozsudkem a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 3, 4 s.r.s.) *spočívající zejména v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatrily ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobce od 12.2.2009 do 31.12.2009 k poklesu míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 40% a od 1.1.2010 činil pokles pracovní schopnosti 40%, tudíž byl žalobce invalidní s datem vzniku 12.2.2009. Předmětný nedostatek byl způsoben OSSZ Karviná při vypracování podkladového rozhodnutí a poté na ČSSZ-LPS (do 31.12.2009 30% předmětné ztráty a od 1.1.2010 pokles pracovní schopnosti o 20%). PK MPSV po předložení dalších lékařských zpráv žalobcem v tomto řízení před soudem, které byly posudkově zhodnoceny, a vyšetření žalobce neurologem při jednání komise, uznala žalobce částečně invalidním od 12.2.2009, přičemž invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 3.1.2011.*

Ani výrok rozhodnutí ze dne 13.8.2010 není bez vad, jelikož články 40 Nařízení č. 1408/71 a článek 46 Nařízení č. 883/2004 tam uvedené jsou dále členěny na body, z nichž některé jsou členěny ještě na písmena, avšak žalovaná přesně nespecifikovala, ke kterým konkrétním bodům a event. písmenům přihlížela.

Soud samozřejmě nepřehlédl ani stále přetrvávající pochybení žalované ve věcech s mezinárodním prvkem (i přes stále opakovaná upozornění soudu), kdy pro žalovanou zajišťuje překlad z cizích jazyků do českého jazyka agentura Moudrý překlad, avšak do současné doby původní text s přeloženým není spojen neoddělitelným způsobem (prošitím či svázáním), zpravidla jako i v této věci jsou listiny odděleny a lze se pouze domnívat, které k sobě „patří“. Překlad provedený agenturou Moudrý překlad z 18.12.2009 týkající se tiskopisu E 213 D („Podrobná lékařská zpráva“) je v podstatě překlad čehosi neznámého, protože zase není spojena listina v německém jazyku s překladem do českého jazyka, a navíc stejná pochybení jsou i v případech dalších lékařských zpráv zaslaných žalovanou a založených v posudkovém spisu OSSZ Karviná, protože *původní a přeložený text nejsou řádně spojeny, takže je to naprosto nepřehledné a lze těžko dohledat, zda je opravdu vše přeloženo. Je velmi žádoucí, aby konečně již žalovaná přijala taková opatření, aby se tento vytýkaný nedostatek neopakoval, neboť nepochybně i uvedená agentura má k dispozici potřebný kancelářský materiál, kterým lze k sobě řádně spojit listinu překládanou s překladem do českého jazyka.*

Soud považuje za nezbytné zdůraznit, že *invalidita se posuzuje dle příslušných právních předpisů platných v ČR bez ohledu na výsledek posouzení dle předpisů platných v SRN; důležitý pro posouzení je popis zdravotního stavu a nikoliv posouzení lékařem v SRN, jelikož v ČR invaliditu posuzují posudkoví lékaři OSSZ, ČSSZ-LPS a PK MPSV, přičemž velmi důležitý je funkční popis zdravotního postižení, nikoli výčet stanovených diagnóz, neboť stanovení diagnózy neznamená automaticky invaliditu a stejně tak uznání invalidity v SRN neznamená automaticky uznání invalidity v ČR (či v jiném členském státě EU) a naopak.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je částečně invalidní od 12.2.2009 a invalidní pro invaliditu prvního stupně i po 1.1.2010, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data posudkem PK MPSV, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 76/2011 ze dne 29.6.2012, když rozhodnutí o částečném invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění částečné invalidity žalobce již na základě posouzení při jednání na OSSZ Karviná a stejně tak i v případě zjištění invalidity prvního stupně po posouzení zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách. V případě, že žalobce splní i další zákonnou podmínku – dobu pojištění, bude mu přiznána výplata invalidního důchodu.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce specifikoval náklady tohoto řízení v podáních ze dne 28.2. a 20.3.2012 a soud shledal, že jeho nárok je oprávněný a přiznal mu částku 500,-Kč zaplacenou za lékařskou zprávu neurologa ze dne 14.11.2011, dále celkem 1.920,-Kč za právní pomoc advokáta JUDr. Bohumíra Janečka se sídlem Zámecká 2315/9, 702 00 Moravská Ostrava (dle zaslané faktury) za 2 úkony právní služby (1 úkon á 500,-Kč) a za 2 náhrady hotových výdajů (á 300,-Kč) a 320,-Kč (20% DPH z částky 1.600,-Kč), což je v zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; také částku 345,-Kč (tj. za 13,54 € dle kurzu ČNB platného ke dni 10.11.2011) a 934,-Kč za překlady listin (lékařské zprávy) z němčiny do češtiny dle předložených faktur Aspenu s.r.o., provozovna Ostrava, Na Hradbách 18, vystavených dne 10.11. a 6.4.2011; rovněž za jízdné

vlakem za zpáteční jízdenku z bydliště žalobce do Plzně na jednání PK MPSV dne 7.2.2012, které dle zjištění u Českých drah při zakoupení místenky (celkem 6€) činilo 3.621,-Kč (3.471,- Kč + 150,-Kč/ze 6€ dle kurzu ČNB platného k předmětnému dni/), tedy celkem 7.320,-Kč. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Soud nemohl žalobci přiznat požadované jízdné za jízdu osobním automobilem, jelikož žalobce nedodal soudu oficiální dokument obsahující předpokládanou spotřebu pohonných hmot, proto soud vycházel z jízdného vlakem, jak uvedeno shora, čímž ale nedošlo k poškození žalobce. Za použití služeb advokáta rovněž soud mohl přiznat pouze náhradu dle příslušného advokátního tarifu bez ohledu na smluvenou odměnu mezi žalobcem a advokátem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29.června 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně